

- 1) at anmeldte for vedkommende Politimester eller Sognefoged eller Forhøjen examineret Dyrlæge, naar nogen af de ovenfor under A. nævnte Sygdomme maatte forekomme i hans Besætning, eller naar nogen af de under B. nævnte Sygdomme maatte brede sig i Besætningen;
- 2) ikke at lade Dyr, der ere angrebne af disse Sygdomme, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsange eller i fremmede Stalde.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forhindre Smittens videre Udbredelse, kan han lade Sygdommen og Forholdene paa Stedet undersøge af en Dyrlæge og efter dennes Indstilling give Forskrifter angaaende Affsondrings- og Desinfektionsforanstaltninger samt angaaende Benyttelse af Kjød, Mælk eller andre Produkter af de syge Dyr m. v. Undtagelsesvis kan Politimesteren derhos, hvor Forholdenes særlige Beskaffenhed maatte anbefale det, nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa Andenmands Grund eller alfar Wei; angaaende Forbudet skal Politimesteren altid indhente det veterinære Sundhedsraads Betænkning, og dette skal saa vidt muligt ske, forinden Forbudet udstedes. Saavidt Forholdene tilstede det, skal der dog, naar Forbudet er udstedt, gives Eieren Tilladelse til at føre de funde Dyr til hans egne Forder under fornøden Kontrol.

Med Hensyn til Tuberkeltæring fastsættes endvidere Følgende:

- a. Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Slagtning, og maa Kjødet derhos ikke sælges eller bruges til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved dennes Attest godtgøres, at Kjødet kan gives saadan Anvendelse. Mælken af Køer, der lide af Overtuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør- eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Mennekes- eller Kreaturføde i kopt Tilstand.
- b. Sundenrigsministeren skal være bemyndiget til, hvor han dertil maatte finde Anledning, at foretage Undersøgelser ved særlig til dette Hverv bestillede Dyrlæger for Statskassens Regning af Tuberkulosehygdommen hos Hornkvæg for større eller mindre Distrikter i Landet. Naar et Dyr ved Efterhynet findes angrebet af Tuberkeltæring, skal det af Dyrlægen forsynes med et blivende Mærke paa Huden. Eieren eller Brugeren af det af Tuberkeltæring angrebne Dyr er forpligtet til at rette sig efter de Forskrifter med Hensyn til Desinfektion og Affsondring m. m., der efter vedkommende Dyrlæges Indstilling gives ham af Politimesteren. — Overtrædelse fra Eieren eller Brugers Side af de ham efter denne Paragraf givne Forskrifter straffes efter Reglerne i § 15.

Paa Dyrskuer, hvor der af Staten ydes Præmie eller Tilskud til Præmie, vil der ligeledes af Sundenrigsministeren være at paabyde Undersøgelse af de fremstillede Tillægsdyr af Hornkvæg, ved hertil særlig bestillede Dyrlæger, for at faae konstateret, om Dyrene ere angrebne af Tuberkeltæring. Hvis dette viser sig at være Tilfældet, forsynes Dyret med et blivende Mærke paa Huden, og maa der ikke udbetales Eieren den paa Dyrskuet Tillægsdyret tilkjendte Præmie. De til en saadan Undersøgelse medgaaende Udgifter udredes af Statskassen.

§ 11.

Amtmanden har at foranstalte, at der ved de Heste- og Kvægmarkeder samt Dyrskuer, der afholdes i Amtet, er en Dyrlæge tilstede, for paa det Offentliges Begne at føre Tilsyn med, hvorvidt noget af de der samlede Husdyr maatte være angrebet af nogen smitsom Sygdom (§§ 2 og 10), ligesom han ogsaa kan paabyde, at